

7. ΜΑΤΘΑΙΟΝ 24 και 25

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διότι θέλουσιν εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται, και θέλουσι δείξει σημεία και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς.» Ματθαίον 24/κδ' 24.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 24/κδ' 1-25, Αποκ. 13/ιγ' 11-17, Ματθ. 7/ζ' 24-27, Λουκ. 21/κα' 20, Ματθ. 25/κε' 1-30.

Στο Ματθ. 24/κδ' και 25/κε' ο Ιησούς φανερώνει σημαντικές αλήθειες σχετικά με τους έσχατους καιρούς και τρόπους προετοιμασίας. Υπό μία έννοια, τα κεφάλαια αυτά είναι η διδασκαλία του Χριστού για τα έσχατα γεγονότα. Την ίδια στιγμή, αναφερόμενος στο άμεσο μέλλον, βλέπει την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, μία μεγάλη τραγωδία για το λαό Του.

Τα λόγια όμως του Χριστού προς τους μαθητές Του αφορούν και τους ακολούθους Του στις επερχόμενες γενεές, και ιδιαίτερα τους πιστούς που θα είναι ζωντανοί κατά την επιστροφή Του. Ο Ιησούς δεν περιγράφει μία ευχάριστη εικόνα. Πόλεμοι, φήμες πολέμων, λοιμοί, ψευδόχριστοι, και διωγμοί, αυτός είναι ο κλήρος του κόσμου και της εκκλησίας Του. Κοιτάζοντας το παρελθόν, βλέπουμε πόσο ακριβείς ήταν οι προφητείες Του. Επομένως μπορούμε να Τον εμπιστευτούμε και για τις προβλέψεις που ακόμη δεν έχουν εκπληρωθεί.

Ο Ιησούς όμως δεν προειδοποίησε απλά γι' αυτά που θα ακολουθούσαν. Στον Ματθ. 25/κε' είπε παραβολές που θα βοηθούσαν στην προετοιμασία του λαού Του για την ημέρα που «ο Υιός του ανθρώπου» θα επιστρέψει. Είναι αλήθεια πως θα έρθουν δύσκολες μέρες, αλλά Εκείνος θα προετοιμάσει το λαό Του για την έλευσή Του.

Κυριακή 13 Μαΐου

ΜΙΑ ΙΣΧΥΡΗ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

Λίγο πριν τη σταύρωση, οι μαθητές είχαν μία συνομιλία με τον Ιησού στο όρος των Ελαιών. Φανταστείτε την αντίδρασή τους όταν Τον άκουσαν να μιλάει για την καταστροφή του ναού! Ποιος ξέρει τι σκέφτηκαν! Εάν κρίνουμε όμως από τις ερωτήσεις τους, φαίνεται να συνέδεσαν την καταστροφή του ναού με το τέλος του κόσμου (Μαθ. 24/κδ' 3).

Διαβάστε Μαθ. 24/κδ' 1-25. Ποιο γενικό μήνυμα έδωσε ο Ιησούς στους ακολούθους Του για τις έσχατες ημέρες;

.....
.....
.....

Στο Μαθ. 24/κδ' 1-25 είναι ξεκάθαρο ότι ο Χριστός ανησυχεί για τις πλάνες που θα προκαλέσουν σύγχυση στους ακολούθους Του ανά τους αιώνες και κυρίως του εσχάτου καιρού. Ανησυχεί για τις πλάνες των ψευδόχριστων και των ψευδοπροφητών. Ορισμένοι θα ισχυρίζονται ότι εκπροσωπούν τον Χριστό (ψευδοπροφήτες) και άλλοι θα ισχυρίζονται ότι είναι ο Χριστός. Και το τρομερό είναι ότι οι άνθρωποι θα τους πιστεύουν.

Δυστυχώς έχουμε δει την θλιβερή επιβεβαίωση του Λόγου του Θεού. Κατά το παρελθόν, ακόμη και στις μέρες μας, υπάρχουν πλάνοι που ισχυρίζονται ότι είναι ο Χριστός. Τι σπουδαία προφητεία! Εξετάζοντας το παρελθόν (κάτι το οποίο οι σύγχρονοι του Χριστού δεν μπορούσαν, βλέπουμε πόσο ακριβής ήταν η πρόβλεψη αυτή. Καθώς πλησιάζουμε στο τέλος δεν θα πρέπει να εκπλαγούμε που αυτές οι απάτες θα αυξηθούν.

Επίσης, είναι καλό να δούμε πώς παρουσίασε ο Ιησούς την κατάσταση του κόσμου. Υπήρχαν περίοδοι μετά τον Χριστό που οι άνθρωποι στήριξαν τις ελπίδες τους σε πράγματα που πίστευαν ότι θα εξαφάνιζαν ή έστω θα μείωναν αισθητά τις θλίψεις της ανθρωπότητας. Είτε επρόκειτο για πολιτικά κινήματα, τεχνολογικά ή επιστημονικά επιτεύγματα, με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο, οι άνθρωποι ήλπιζαν πως αυτά θα οδηγούσαν σε μία ουτοπία στη γη. Όπως όμως απέδειξε με οδυνηρό τρόπο η ιστορία, αυτές ήταν φρούδες ελπίδες. Ο κόσμος σήμερα είναι όπως ακριβώς τον περιέγραψε ο Ιησούς. Τα λόγια του Χριστού πριν δύο χιλιάδες χρόνια περίπου, δείχνουν πόσο λανθασμένες ήταν αυτές οι ελπίδες.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Μαθ. 24/κδ' 25. Τι μπορούμε να πάρουμε από εδώ που θα ενισχύσει την πίστη μας;

Δευτέρα 14 Μαΐου

ΥΠΟΜΕΝΟΝΤΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ

Διαβάστε Ματθ. 24/κδ' 9 και Αποκ. 13/ιγ' 11-17. Τι παραλληλισμοί υπάρχουν στα λόγια του Ιησού στο Ματθαίον και στα θεόπνευστα λόγια που ο Ιωάννης έγραψε στην Αποκάλυψη;

.....

.....

Η ανησυχία του Χριστού για τον λαό Του στο τέλος του κόσμου περιλαμβάνει την παγκόσμια απάτη που οδηγεί τα έθνη να αντισταθούν στην αληθινή πίστη και να επιβάλλουν στον κόσμο την κίβδηλη λατρεία. Όσοι αντιστέκονται θα αντιμετωπίσουν έχθρα, διωγμό, και ορισμένοι ακόμη και θάνατο.

Διαβάστε Ματθ. 24/κδ' 13. Ποιο είναι το κλειδί για την σωτηρία μπροστά στην εναντίωση όλου του κόσμου;

.....

.....

«Μόνο όσοι θα έχουν κατοχυρώσει τη σκέψη τους με τις Βιβλικές αλήθειες θα μπορέσουν να επιζήσουν κατά τον τελευταίο μεγάλο αγώνα.» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 709. Όσοι οχυρώσουν το νου τους με τις Βιβλικές αλήθειες δεν θα παρασυρθούν από τις πλάνες των εσχάτων ημερών. Πρέπει να γνωρίζουμε την αλήθεια διαφορετικά θα πλανηθούμε.

Διαβάστε Ματθ. 7/ζ' 24-27. Τι άλλο είναι σημαντικό για να παραμείνουμε πιστοί στον Θεό;

.....

.....

Όσο σημαντικό είναι να είμαστε θεμελιωμένοι στο Λόγο του Θεού, σύμφωνα με τον Ιησού δεν είναι αρκετό για να αντέξουμε τις επερχόμενες δοκιμασίες. Πρέπει και να εφαρμόσουμε αυτά που μαθαίνουμε, να υπακούσουμε δηλαδή στην αλήθεια που βρίσκουμε στον Ιησού. Στην παραπάνω παραβολή, και οι δύο κτίστες αντιπροσωπεύουν εκείνους που ακούνε τα λόγια του Ιησού. Η διαφορά ανάμεσά τους είναι ότι ο ένας εκτελεί τα όσα άκουσε από τον Ιησού.

ΣΚΕΨΗ: Γιατί ο υπάκουος στέκεται σταθερός, ενώ ο ανυπάκουος πέφτει; Πώς η υπακοή βοηθάει κάποιον να μείνει στέρεος στην πίστη;

Τρίτη 15 Μαΐου

«ΤΟ ΒΔΕΛΥΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΩΣΕΩΣ»

Κατά την εξιστόρηση των γεγονότων στον έσχατο καιρό, ο Χριστός αναφέρεται και στο «βδέλυγμα της ερημώσεως» (Μαθ. 24/κδ' 15), μία εικόνα που συναντάμε στο βιβλίο του Δανιήλ (Δαν. 9/θ' 27, 11/ια' 31, 12/ιβ' 11). Ο Θεός θεωρεί βδέλυγμα καθετί που είχε να κάνει με την παράβαση του νόμου Του, όπως η ειδωλολατρεία (Δευτ. 27/κζ' 15) ή ανήθικες σεξουαλικές πρακτικές (Λευιτ. 18/ιη' 22). Επομένως, το «βδέλυγμα της ερημώσεως» περιλάμβανε ένα είδος θρησκευτικής αποστασίας.

Διαβάστε Μαθ. 24/κδ' 15 και Λουκ. 21/κα' 20. Πώς αυτά τα εδάφια μας βοηθάνε να καταλάβουμε καλύτερα τι εννοούσε ο Ιησούς σχετικά με το «βδέλυγμα της ερημώσεως»;

.....

Αυτά τα δύο εδάφια δείχνουν ότι η πρόβλεψη του Ιησού είχε να κάνει με την τρομερή καταστροφή που θα συνέβαινε στην Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ., όταν η ειδωλολατρική Ρώμη θα κατέστρεφε την πόλη της Ιερουσαλήμ και τον ιερό ναό. Ωστόσο, υπάρχει και μία δεύτερη εκπλήρωση της προφητείας αυτής, καθώς η καταστροφή της Ιερουσαλήμ είναι ένας τύπος των γεγονότων που θα συμβούν στις έσχατες ημέρες. «Στην περίπτωση της Ιερουσαλήμ ο Χριστός διέκρινε ένα σύμβολο της σκληροκαρδίας του επίλοιπου κόσμου που με την απιστία και την ανταρσία του βάδιζε εσπευσμένα προς τις τιμωρές κρίσεις του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 20. Στο Δαν. 12/ιβ' 11 και 11/ια' 31, το «βδέλυγμα της ερημώσεως» σχετίζεται με την μετέπειτα φάση της Ρώμης, την παπική, όπου τίθεται ένα εναλλακτικό σύστημα μεσιτείας και σωτηρίας, το οποίο σφετερίζεται το έργο που έκανε ο Χριστός στη γη και συνεχίζει να κάνει για εμάς στο ουράνιο Αγιαστήριο. Στο Δαν. 8/η', ιδιαίτερα στα εδ. 9-12, βλέπουμε αυτά τα γεγονότα στο ιστορικό πλαίσιο, με τις δύο φάσεις της Ρωμαϊκής δύναμης. Η πρώτη φάση δείχνει την γρήγορη οριζόντια επέκταση του μικρού κέρατος (Δαν. 8/η' 9), την τεράστια αυτοκρατορία της ειδωλολατρικής Ρώμης. Κατά την δεύτερη φάση (Δαν. 8/η' 10-12) το μικρό κέρας αυξάνεται κάθετα ρίχνοντας κάποια από τα αστέρια (διώκοντας το λαό του Θεού), και μεγαλώνεται «έως κατά του άρχοντος του στρατεύματος» (8/η' 11), τον Ιησού. Αυτή είναι η παπική φάση που εμφανίστηκε μετά την πτώση της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, αλλά παραμένει Ρώμη. Η κρίση στο Δαν. 7/ζ' 9,10, ο καθαρισμός του Αγιαστηρίου στο Δαν. 8/η' 14, και τα σημεία στον ουρανό στο Μαθ. 24/κδ' 29, δείχνουν την επέμβαση του Θεού για τον λαό Του στις έσχατες ημέρες.

Τετάρτη 16 Μαΐου

ΟΙ ΔΕΚΑ ΠΑΡΘΕΝΕΣ

Μετά την ομιλία Του στο Ματθ. 24/κδ' όσον αφορά τα σημεία της έλευσής Του, στο επόμενο κεφάλαιο (25/κε') ο Ιησούς λέει πώς να προετοιμαστούμε γι' αυτήν.

Διαβάστε Ματθ. 25/κε' 1-13 την παραβολή των Δέκα Παρθένων. Τι λέει εδώ ο Ιησούς που θα μας βοηθήσει να καταλάβουμε πώς να προετοιμαστούμε για την επιστροφή Του;

.....
Ο Ιησούς ξεκινάει την ομιλία Του μιλώντας για δέκα παρθένες. Το γεγονός ότι πρόκειται για παρθένες σημαίνει ότι αντιπροσωπεύουν εκείνους που δηλώνουν ότι είναι Χριστιανοί. Δεν είναι με την πλευρά του Σατανά στη διαμάχη. Παρομοιάζονται με τη βασιλεία των ουρανών (Ματθ. 25/κε' 1). Στο τέλος όμως, όλες κοιμούνται (Ματθ. 25/κε' 5). Ο Χριστός είχε ήδη προειδοποιήσει για το θέμα της επαγρύπνησης (Ματθ. 24/κδ' 42), για να μην είναι ανέτοιμοι κατά την επιστροφή Του. Και οι δέκα είχαν λυχνίες, και όλες βγήκαν σε συνάντηση του νυμφίου, γεγονός που δείχνει ότι όλες περίμεναν την έλευσή Του. Υπάρχει μία καθυστέρηση, και κατά την αναμονή όλες αποκοιμήθηκαν. Ξαφνικά, εν τω μέσω της νυκτός, όλες ξύπνησαν: ο νυμφίος ερχόταν (Ματθ. 25/κε' 1-6). Οι μωρές παρθένες ξαφνιάστηκαν, βρέθηκαν απροετοίμαστες. Γιατί; Γιατί όπως δήλωσαν: «αι λαμπάδες ημών σβύνονται» (Ματθ. 25/κε' 8). Είχαν ακόμη λίγο λάδι, αλλά δεν ήταν αρκετό για να προϋπαντήσουν τον Χριστό.

Το πρόβλημα είναι ότι αυτές οι παρθένες αντιπροσωπεύουν τους Χριστιανούς που περιμένουν την επιστροφή του Χριστού αλλά έχουν μία επιφανειακή εμπειρία μαζί Του. Έχουν λίγο λάδι, γίνεται κάποιο έργο του Αγίου Πνεύματος στη ζωή τους, αλλά τρεμοπαίζει. Είναι ικανοποιημένοι με το λίγο, ενώ χρειάζονται πολύ περισσότερο. «Το Πνεύμα εργάζεται στην καρδιά του ανθρώπου ανάλογα με την επιθυμία του και τη συναίνεσή του να εμφυτευτεί μέσα του μία νέα φύση, αλλά αυτοί που συμβολίζονται με τις μωρές παρθένες ήταν ευχαριστημένοι από ένα επιφανειακό έργο. Δε γνωρίζουν τον Θεό. Δε μελέτησαν το χαρακτήρα Του, δεν είχαν επικοινωνία μ' Αυτόν, να γιατί δεν ξέρουν πώς να εμπιστεύονται και να εμβλέπουν σ' Αυτόν για να ζήσουν. Η λατρεία τους στον Θεό έχει εκφυλιστεί σε τύπους.» Ε. Χουάιτ. Λ.Ζ. σ. 324.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να κάνουμε έναν αυτοέλεγχο ώστε να μην κάνουμε το λάθος των μωρών παρθένων; Εάν βλέπουμε τον εαυτό μας στις μωρές παρθένες, τι μπορούμε να κάνουμε για να αλλάξουμε;

Πέμπτη 17 Μαΐου

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΑ ΤΑΛΑΝΤΑ ΜΑΣ

Διαβάστε Μαθθ. 25/κε' 13-30. Πώς η χρήση των ταλάντων μας, μας βοηθά να προετοιμαστούμε για την επιστροφή του Χριστού;

.....
Παρότι η παραβολή αυτή του Ιησού διαφέρει σε σχέση με την προηγούμενη, και αυτή έχει να κάνει με την προετοιμασία για την επιστροφή Του. Και οι δύο παραβολές μιλούν για εκείνους που είναι έτοιμοι και εκείνους που είναι απροετοίμαστοι. Και οι δύο παραβολές δείχνουν ποια θα είναι η κατάληξη όσων αμέλησαν την πνευματική τους προετοιμασία: η αιώνια απώλεια.

Όπως το λάδι αντιπροσωπεύει το Άγιο Πνεύμα στην παραβολή των δέκα παρθένων, τα τάλαντα «αντιπροσωπεύουν τα ιδιαίτερα χαρίσματα του Πνεύματος, μαζί με όλα τα φυσικά προικίσματα.» Β.С. том. 5, σ. 510.

Όλοι οι δούλοι στην παραβολή πήραν τάλαντα από τον κύριό τους. Αξιοσημείωτο είναι ότι τα τάλαντα ήταν του κυρίου τους (Μαθθ. 25/κε' 14) τα οποία εμπιστεύθηκε «εις έκαστον κατά την ιδίαν αυτού ικανότητα» (εδ. 15). Ο κύριος τους εμπιστεύθηκε τα δώρα του. Στην πραγματικότητα, ήταν διαχειριστές πραγμάτων που δεν τους ανήκαν, αλλά ήταν υπεύθυνοι γι' αυτά. Γι' αυτό όταν ο κύριος επιστρέφει «θεωρεί λογαριασμόν μετ' αυτών» (εδ. 19).

Τα πνευματικά χαρίσματα δίνονται από το Άγιο Πνεύμα (δείτε Α' Κορ. 12/ιβ' 1-11, 28-31, Εφες. 4/δ' 11). Υπάρχουν καλά νέα για εκείνους που νομίζουν ότι έχουν το μικρότερο χάρισμα. Τα χαρίσματα δεν λαμβάνονται ποτέ χωρίς τον Δότη. Επομένως, αυτοί οι άνθρωποι μαζί με το χάρισμά τους παίρνουν το μεγαλύτερο δώρο – το Άγιο Πνεύμα. Τα χαρίσματα είναι ήδη δικά μας εν Χριστώ, αλλά η πραγματική κατοχή τους εξαρτάται από το πόσο δεχόμαστε το Άγιο Πνεύμα και υποτασσόμαστε σ' Αυτόν. Εδώ είναι που ο αχρείος δούλος έκανε λάθος. Έλαβε ένα χάρισμα και δεν έκανε τίποτα με αυτό. Άφησε το χάρισμά του ανεκμετάλλευτο. Δεν προσπάθησε να αξιοποιήσει αυτό που γενναιόδωρα του δόθηκε. Και γι' αυτό ο κύριος τον αποκαλεί «Πονηρέ δούλε και οκνηρέ» (εδ. 26).

ΣΚΕΨΗ: Ο Ιησούς είπε αυτήν την παραβολή στα πλαίσια των εσχάτων ημερών και της επιστροφής Του. Πώς η χρήση των ταλάντων μας είναι σημαντική στην προετοιμασία μας για τις έσχατες ημέρες;

Περαιτέρω μελέτη:

«Ο άνθρωπος που πήρε το ένα τάλαντο, 'υπήγε και έσκαψεν εις την γην, και έκρυψε το αργύριον του κυρίου αυτού.' Αυτός με το μικρότερο χάρισμα άφησε το τάλαντό του ανεκμετάλλευτο. Εδώ δίνεται προειδοποίηση προς εκείνους που αισθάνονται ότι το ασήμαντο χάρισμα, τους απαλλάσσει από την υπηρεσία προς το Χριστό. Αν μπορούσαν να κάνουν κάτι μεγάλο, με πόση χαρά θα το αναλάμβαναν! Αλλά επειδή μπορούν να προσφέρουν μόνο κάτι, νομίζουν ότι δικαιολογούνται να μην κάνουν τίποτε. Εδώ είναι το λάθος. Ο Κύριος, διανέμοντας τα χαρίσματά Του, δοκιμάζει το χαρακτήρα. Εκείνος που παραμελεί να βελτιώσει το τάλαντό του, αποδείχεται άπιστος δούλος. Αν είχε λάβει πέντε τάλαντα, θα έθαβε τα πέντε όπως έθαψε το ένα. Η κακή χρήση του ενός ταλάντου έδειξε την περιφρόνησή του στα δώρα τ' ουρανού. 'Ο εν τω ελαχίστω πιστός, και εν τω πολλώ πιστός είναι.' (Λουκ. 16/ις' 10). Η σπουδαιότητα των μικρών πραγμάτων συχνά υποτιμείται επειδή ακριβώς αυτά είναι μικρά, και όμως, συμβάλλουν πολύ στην αληθινή μαθητεία της ζωής, και δεν είναι καθόλου επουσιώδη στη ζωή του χριστιανού. Η οικοδομή του χαρακτήρα μας θα βρεθεί σε κίνδυνο αν υποτιμήσουμε τη σπουδαιότητα των μικρών πραγμάτων.»
Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ., σ. 278,279.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Ποιες ιδεολογίες και ιδανικά νόμιζαν οι άνθρωποι ότι θα έφεραν την ουτοπία στη γη; Γιατί όλα αυτά απέτυχαν;
2. Τι είναι αυτό στην υπακοή στον Λόγο του Θεού που ενδυναμώνει την πίστη μας; Γιατί η πίστη χωρίς τα έργα είναι νεκρή; (1ακ. 2/β' 26). Αναλογιζόμενοι τις δοκιμασίες που περιμένουν όσους τηρούν τις εντολές του Θεού (Αποκ. 14/ιδ' 12), γιατί είναι σημαντικό να ετοιμαστούμε από τώρα;
3. Γιατί η ιστορία των δέκα παρθένων αποτελεί μία προειδοποίηση για εμάς; Ας μη ξεχνάμε πως όλες έμοιαζαν έτοιμες και ενεργούσαν κατά τον ίδιο τρόπο. Πώς μπορούμε να βεβαιωθούμε ότι δεν αυταπατάμαστε και δεν ανήκουμε στην κατηγορία των μωρών παρθένων;
4. Τι σημαίνει το ότι «ει δυνατόν» ακόμη και οι εκλεκτοί να πλανηθούν; Πώς κατανοείτε τον όρο «εκλεκτοί»; (δείτε Ματθ. 24/κδ' 31, Ρωμ. 8/η' 33, Κολ. 3/γ' 12.) Τι καταλαβαίνουμε από αυτά τα εδάφια για το πόσο επικίνδυνες θα είναι οι πλάνες;